

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת ויקרא

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש אדר שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי ננסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן הענינים

אין מקבלים קרבן ממשומד	יג	אחור שאוכלים אין הדרך להזמין רעים	ו
אדם הוא כוונת המקריב ובהמה זה בירור ניצוצין	יג	ה' בחר בישראל ורצה להרחיקם מכל המקטרגים	ו
מהחיצונים	יג	ביום הקמת המשכן היה יום שמחתו של ה'	ו
האם הסטרא אחרא נהנה מהקרבנות?	יג	ה' קרא למשה לפניו שיעשה סעודה לחנוכת הבית	ו
העונות של הבהמה לוקח הסטרא אחרא	יג	באותו יום התייחדו כל העולמות וקיבלו שפע רב	ז
משא כפול היה הבהמה נושא חלק להקדושה וחלק לצד	יד	עד למטה בעולם הזה הגיע השפע שע"י הקרבנות	ז
האחר	יד	השכינה ירדה לארץ וה' בא להתיחד עמה למטה ונשפע	ז
המקריב קרבן הוא מיחד את הפרצופים העליונים	יד	השפעות	ז
כהן שאינו נשוי לא יקריב	יד	הקרבנות הם סעודת המלך וע"י זה נמתקים הדינים	ז
רק בהמות המותרות באכילה מותר להקריבן על	יד	למה כתוב שני פעמים ארץ	ז
המזבח	יד	הו"ק דז"א שנטען ה' במקומו נתגדלו כנטיעות המוציאות	ז
קרבן נקרא על שעל ידו הספירות מתקשרים ביחוד	טו	פרחים	ז
שלם	טו	המלכות דאצילות מתברכת מהם	ח
על ידי הקרבן מתעוררים רחמים וכל הדינים נמתקים	טו	בעת הקמת המשכן הגיע העת לעקור את שרי העמים	ח
משמע כאן שהקרבנות הם לשם אלקים	טו	למעלה	ח
הקרבנות משברים את צד הגבורה	טו	בבית המקדש היה היחוד במדרגה יותר גבוהה	ח
מחשבה של ה' הוא החכמה שבו תלוי הכל	טז	בספר אגדה מפרש קול התור על המלכות	ח
מחשבת האדם מביאו לכל החטאים	טז	הכלה מרמזו על המלכות ומשה מרמז על ז"א	ח
עולה דוקא זכר לפי שהוא עולה למעלה לחכמה	טז	המלכות קראה למשה ליכנס וקול התור שהוא ז"א דבר	ח
עולה בא מן הבקר הרומז ליסוד לפי שזה סיום המחשבה	טז	אליו	ח
	טז	בכל מקום ויקרא הוא לקיימו ולקשרו בשרשו	ח
התיקון הוא במקום הפגם והפגם הוא ביסוד	יז	גם לה' שייך לתת קיום וחוזק שמראים שהכל תלוי בו	ט
כל הממונים בשעת הקרבת הקרבן	יז	חסר היה למשה לשלמותו אשתו שפירש ממנה	ט
הכהן לא ישחוט	יז	הקריאה היתה מן המלכות שנקראת קטנה	ט
בעולה גם כן יביא עשיר בקר ועני צאן וכו'	יח	אל"ף זעירא לפי שהיה בחוץ לארץ ובמשכן	ט
העשיר ליבו גס בו לחטוא יותר לכן מביא קרבן שמן	יח	ועוד לפי שהיה קריאה של השכינה	ט
וכו'	יח	עוד טעם לפי שהמלך העליון ירד לשרות למטה בבית	ט
עני ג"כ נתכפר עם קרבנו על ידי צער בני ביתו	יח	עבדו	ט
קרבן העני חשוב שהקריב גם את עצמו	יט	השכינה נקראת אוהל מועד לפי שבה תלויים כל	י
מנחה שמרתיחין אותו על מחבת ומרחשת הוא כפרה על	יט	הזמנים	י
אש היצר	יט	לאמר היינו שניתן רשות לגלות הדבר	י
מלח הוא הברית שעל ידו מתקיים העולם	יט	הביאו המשכן אל משה שיבדוק אם נעשה כמו שראה	יא
עולות המכפרים על מחשבות הלב נשחטים בצפון	כ	בהר	יא
שלמים שהם שלום לכל נשחטים גם בדרום	כ	אחרי שגומרים לבנות הארמון באים להראות למלך	יא
שלמים גם הבעלים אוכלים שאין צריך לכפר על ידי	כ	משה הוא אדון הבית	יא
האכילה	כ	אדם מפני שעל ידי היחוד נעשים כמו אדם אחד	יא
הקטרת היא למעלה מהכל	כ	המקריב צריך שיהיה נשוי	יא
יעקב מדת האמת ושלוש יסוד קשורים בז"ז	כ	מקריבים לה' ונעשה יחוד ומזה בא השפעות טובות	יב
יעקב הוא שלם כי הוא מכריע בין חסד לגבורה	כא	מלך היושב למעלה מעלים הדורון אליו ומשם יורד	יב
גם שלמים הוא כמו מדת יעקב	כא	למטה	יב
חוטא צריך להביא קרבן עז לפי שעסק בטומאה	כא	אלף קטנה כי אותיות קטנות הם במלכות שהיא שרתה	יב
יש זוכים בנשמה ויש זוכים רק ברוח ויש רק בנפש	כא	במשכן	יב
הזוכים רק בנפש באים בחלומי רוחות רעות ומודיעים לו	כא	אותיות גדולות הם בבינה ומרמזו שם על האדם העליון	יב
דברים	כא	משה עוסק בתיקון ז"א ואהרן בתיקון המלכות	יב
ישראל יכול לקנות רוח אבל נכרי לעולם לא חוץ אם	כא	אהרן נכנס עם המלכה למלך	יג
נמול	כא	משה נכנס למשכן כמו אורח	יג
ישראל העומד במדרגת נפש צריך לעשות יותר ולזכות	כב	אדם הראשון לא היה צריך להקריב מבקר וצאן	יג
ליותר	כב		

איש שיש בו רק נפש וחטא קרבנו עז שעבר עליו רוח טומאה.....	כב
למה מקריבים בהמה שיש עליו רוח הטומאה על המזבח?	כב
אש המזבח אוכלת האש של הסטרא אחרא.....	כב
על ידי שאש הסטרא אחרא נאכלת נתבטל מן האדם רוח הטומאה.....	כב
העולם מתקיים בזכות הצדיקים ותשב"ר.....	כג
אם לא די בזכותם ה' לוקחם מן העולם.....	כג
השפע נגרע מז"א בשביל חטא הדור.....	כג
ווי לציבור הסומכים על כהן גדול כזה.....	כג
על ידי עבודת הכהן גדול מתברכים כל העולמות.....	כג
כהן שחטא מי מכפר עליו?.....	כד
רבי יהודה הכהן יכול לכפר על עצמו.....	כד
כהן אחר מקריב ואחר כך הכהן גדול גומר להעלותו אל מקומו.....	כד
בראש השנה צריך לקחת שליח ציבור הגון.....	כד
שליח ציבור שאינו הגון חטאי הקהל נזכרים ע"י.....	כד
אם שליח ציבור זכאי גם הקהל זכאי.....	כד
אם הסנהדרין טועים כל ישראל טועים.....	כה
עדת ישראל ישגו בשביל שלא נמצא מי שידע לגלות עומקי התורה.....	כה
בזמן המשיח יגלה ה' סודות התורה.....	כה
למה לא כתיב ואם נשיא יחטא.....	כה
לא שכיח שכהן יחטא לפי ששומר עצמו תמיד.....	כה
לא שכיח שכל ישראל יחטאו.....	כה
נשיא חוטא משום שיש בו גאות.....	כה
הודע אליו מי מצוה למי להודיע לזו.....	כז
השכינה מודיעה לו החטא על ידי יסורים שמביאה עליו.....	כז
נשמת אדם מעידה עליו.....	כז
המתגאה שוכח את חטאיו ונזכר על ידי היסורים.....	כז
הקם ללמוד בחצות התורה מודיעה לו את חטאיו ברחמים	כז
בכל יום יוצא כרוז ומעורר את בני העולם לתשובה.....	כז
ה' מזהיר את הנשמה לפני ירידתה לעולם הזה.....	כח
הנשמה בדרכה לעולם עוברת בגן עדן.....	כח
התורה תמה על איש החוטא.....	כח
עצה לאדם שיחזור בתשובה לפני היום הקשה שיתבענו ה' לדין.....	כח
צלמו של אדם מסתלק ממנו בשעת מיתה.....	כח
ב' צללים יש לו לאדם.....	כח
כשהצללים מסתלקים גם יכול לשוב בתשובה.....	כח
תשובה כשאדם עוד בבריאותו השלמה הוא חשובה יותר.....	כט
ה' תמה על אדם שחטא הלא השבעתי אותו בשמי שלא יחטא.....	כט
יתודה על העבירות לפני קונו.....	כט
מי שאינו מתודה על חטאיו אין נפתחים לפניו שערי התשובה.....	כט
המתודה והבוכה לפני ה' פותח שערים הסתומים ומתקבל תפלתו.....	כט
חלק הנפש היא שחוטאת ולא חלק הרוח ונשמה.....	לא
המקדש עצמו מלמטה מקדשים אותו מלמעלה.....	לא
דוד התקשר בז"א ועל ידי זה ירש את המלכות.....	לא
הנפש מתקשרת ברוח והרוח בנשמה.....	לא
נפש של רשע נשאבת לצד הטומאה.....	לא
ע"י התשובה יחזרו הספירות העליונות למקומם.....	לב
גנב חמור יותר מגזלן מפני שהתירא מאנשים יותר מה'.....	לב
רק הנפש חוטאת ולא הרוח ולא הנשמה.....	לב
ע"י תשובה מיוחד מחדש את קוב"ה ושכינתיה.....	לב
ע"י תפלה כראוי זוכים להוריד השפעות מלמעלה.....	לב

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש וכן הספרים שכתב ועונש ה"ח ובהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י ב"זוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0548-436784

❁ פרשת ויקרא ❁

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ב' ע"א

דורות הראשונים היו יודעים לצרף האותיות להבין ענינים נפלאים

"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר", רבי אלעזר פתח, **"שְׂאֵל לָךְ אוֹת מֵעַם ה' אֱלֹהֶיךָ, הַעֲמֵק שְׂאֵלָה אוֹ הַגְבֵּה לְמַעְלָה"** (ישעיהו ז, יא), הסתכלתי בדורות הראשונים ובדורות האחרונים, מה בין דורות הראשונים לדורות האחרונים, דורות הראשונים היו יודעים ומסתכלים בחכמה העליונה, וידעו לצרף האותיות שנמסרו למשה בסיני, ואפילו הרשעים שבישראל היו יודעים בתוך האותיות חכמה העליונה, והבינו מתוך אותיות הגדולות ואותיות הקטנות, החכמה לנהג עניני עולם הזה.

האותיות הגדולות והקטנות ירדו מהיכלות עליונים ונמסרו למשה בסיני

לפי שכל אות ואות שנמסרה למשה, היו מתעטרות ועולות על ראשי חיות עליונות הקדושות, וכל החיות היו מתעטרות בהן, ופורחות בתוך אור היורד מתוך אור עליון רוחני שאינו ידוע, ועולות ויורדות, אותיות גדולות ואותיות קטנות, אותיות גדולות, יורדות מתוך היכל עליון הנסתר מהכל^א, ואותיות קטנות יורדות מתוך היכל אחר תחתון^ב, אלו ואלו נמסרו לו למשה בסיני.

בכל אות יש מילוי של אותיות אחרות

וגם מילואי האותיות שהן מתחברות בהסתר בכל אות ואות, כגון א' שהיא אות יחידית, מתחברות עמה בהסתר שתי אחרות ל' פ', וכן כולן נמסרו למשה בסיני, וכולן בסוד אצל החברים, זכאים הם.

הנביא אמר לאחז שהוא יכול לשאול לעצמו אות שם הקדוש

"שְׂאֵל לָךְ אוֹת", אות ממש, שכולם הם מתקיימים בסוד האותיות.

"הַעֲמֵק שְׂאֵלָה", זו אות ה' האחרונה של השם הקדוש, **"אוֹ הַגְבֵּה לְמַעְלָה",** זו אות י', התחלת השם הקדוש, וזה הוא הסוד שכתוב: **"שְׂאֵל לָךְ אוֹת מֵעַם ה' אֱלֹהֶיךָ",** נשמע שזהו אות מהשם הקדוש, שכתוב: **"מֵעַם ה'",** שזה הוא שם הקדוש ברוך הוא, אות אחת שבו, והמשכן עמד על זה^ג.

זיו הזוהר

א. פירוש מעולם הבינה. ב. פירוש מעולם המלכות. ג. פירוש שהתקיימות המשכן היינו אות

עם השכינה באו כל מרכבותיה לשרות על המשכן

בא וראה, כאשר עלה הענן על המשכן ושכן עליו, כל אותן המרכבות, וכל אותן כלי המשכן שלמעלה, כולם היו תוך הענן.

הענן שנכנס משה היה של המלכות ועל המשכן של הבינה

מה כתוב: "וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן" (שמות מ, לה), וכתוב: "וַיָּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן וְכוּ' וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אֲרָבָעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה" (שמות כד, יח). אם משה לא היה יכול ליכנס למשכן, איך היה יושב [בענן] על ההר כל אותן ארבעים יום. **אלא** שני [מיני] עננים היו, ענן המאיר וענן שאינו מאיר, אחד שנכנס בו משה, ואחר שהיה שורה על המשכן.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ד ע"ב

הקרבנות הם רפואה לחטאים שלא יצטרכו לגלות

ובא וראה, ביום ההוא שנתיסד בו המשכן, הקדים הקדוש ברוך הוא לשכן בו, מיד "וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר", "וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו", הודיע לו שעתידים ישראל לחטוא לפניו, ושיתמשכן אהל מועד הזה בחטאם, ולא יתקיים בידם, זה שכתוב: "וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר", מה אמר לו, "מֵאֹהֶל מוֹעֵד", מעניני אהל מועד, שעתיד להתמשכן בחטאי ישראל, ולא יתקיים בקיומו, אבל רפואה לזה, "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרְבָּן לַה'", הרי לך קרבנות שיגינו על הכל.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ג ע"ב

לאחר שאוכלים אין הדרך להזמין רעים

רבי חייא פתח ואמר, "בְּאֵתֵי לְגַנְי אַחֲתֵי כְלָה אַרְיִתִּי מוֹרֵי עִם בְּשָׂמֵי אַכְלֵתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי וְגו' אֶכְלוּ רָעִים וְגו'" (שיר השירים ה, א), כתוב הזה אין ראשו סופו ואין סופו ראשו, שכתוב: "אֶכְלֵתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי וְגו'", ואחר כך, "אֶכְלוּ רָעִים וְגו'", מי שמזמין לאחר, כאשר מזון מוכן לפניו, לאחר שהוא אכל איך יזמין לאחר?

ה' בחר בישראל ורצה להרחיקם מכל המקטרגים

אלא זכאים הם ישראל שהקדוש ברוך הוא רוצה לטהר אותם, ובחר בהם מכל שאר עמים עובדי כוכבים, ומשבחר בהם, רצה לסלק אותם מכל מקטרגי עולם.

ביום הקמת המשכן היה יום שמחתו של ה'

ובא וראה, ביום שהוקם המשכן למטה, ביום ההוא הוקם משכן אחר למעלה עמו, שכתוב: "הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן" (שמות מ, יז), סתם [יז], ויום ההוא שמחתו של הקדוש ברוך הוא היה.

ה' קרא למשה לפניו שיעשה סעודה לחנוכת הבית (קרבנות)

כיון שהוקם המשכן, מה כתוב: "וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד" (שם פסוק לה), כשראה הקדוש ברוך הוא כך, אמר, ומה על ידי משה הוקם, והוא מבחוץ, מיד "וַיִּקְרָא אֶל

ה' האחרונה מהשם הו"ה ז. מדנכת בלשון נפעל היינו עשיה דפסילא מרמז על המשכן

מִשֶׁה ואמר לו, משה, חנוכת הבית במה היא, בסעודה, **"אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לַה' "**, זהו שכתוב: **"בְּאֵתִי לַגִּבִּי"**.

באותו יום התייחדו כל העולמות וקיבלו שפע רב

"אֶחָתִי כְלָה", זו כנסת ישראל, שביום ההוא נזדווגו זוגים בכל¹, נזדווגו זוגים בגן עדן ההוא, בשביל שיתברכו כולם מהשקאת הנחל², ונתקשרו כל אחד בחברו, זהו שכתוב: **"אָרִיתִי מוֹרֵי עִם בְּשָׁמִי אֶכְלֵתִי יַעֲרִי עִם דְּבַשִּׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֶלְבִּי"**, כולם יונקים ונשבעים מנביעת הנחל.

עד למטה בעולם הזה הגיע השפע שעל ידי הקרבנות

"אֶכְלוּ רְעִים שְׁתוּ וְשָׂכְרוּ דוּדִים", כל אותן שלמטה, וכל השרים מתברכים וניזונים כאשר אלה נתברכו למעלה, ובמה מתברכים ונמתקים כולם, בריח הקרבן.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ד' ע"א

השכינה ירדה לארץ וה' בא להתיחד עמה למטה ונשפע השפעות

בא וראה, בשעה שירדה השכינה להשרות מדורה בארץ, אז אמר הקדוש ברוך הוא מקרא הזה, בשביל שימצאו ברכות ושמחה בכל העולמות, והיא נמתקה שיושפע ממנה ברכות לכל.

הקרבנות הם סעודת המלך ועל ידי זה נמתקים הדינים

רבי חזקיה פירש מקרא הזה בקרבנות, לפי שהם סעודת המלך להקריב לפניו, ונהנים ממנו שרי הדינים, ונמתקים כולם, ונמצאת שמחה בכל.

רבי אחא פירש מקרא הזה שבשעה שנכנסה השכינה למשכן, שנמצאו ברכות ושמחות ככולם, ונכנסה השכינה ככלה לחופה, אז נשתלמו ישראל למטה, ונדבקו בו בהקדוש ברוך הוא בארץ ההיא, שכתוב: **"וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְכֶם"** (שמות כה, ח), ואז עליונים ותחתונים נמתקו.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ד' ע"ב

למה כתוב שני פעמים ארץ

רבי שמעון פתח, **"הַנֶּצְנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזְמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ"** (שיר השירים ב, יב), מקרא זה יש לעיין בו, כיון שכתוב: **"נִרְאוּ בְּאֶרֶץ"** מהו שכתוב: **"נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ"**, שהרי בפעם אחת ארץ די.

הו"ק דז"א שנטען ה' במקומן נתגדלו כנטיעות המוציאות פרחים

אלא **"הַנֶּצְנִים"** אלו הם הנטיעות, שעקרון הקדוש ברוך הוא, ושתלן במקום אחר, ונתגדלו כנטיעות שמוציאות פרחים.

זיו הזוהר שלממעלה. ה. פירוש שנזדווגו כל העולמות והספירות של בחינת נקבה. ו. היינו מהשקאת השפע הבאה מלעילא מן העולמות אצילות ובריאה.

המלכות דאצילות מתברכת מהם

"נִרְאוּ בְּאֶרֶץ", שארץ הזאת מתברכת מהן כראוי, ואיזו היא, זו ארץ הקדושה, ארץ העליונה^[1], ארץ ודאי.

בעת הקמת המשכן הגיע העת לעקור את שרי העמים למעלה

"עַת הַזְמִיר הַגִּיעַ"^[ח] זו העת לעקור הממשלה של שרי העמים^[ט], שלא ישלטו בהם בישראל, בשעה שהוקם המשכן.^[י]

בבית המקדש היה היחוד במדרגה יותר גבוהה

"וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצָנוּ", זו ארץ שלמטה שנחלו ישראל על ידי יהושע^[יא], מי הוא קול התור, זה הוא תייר העליון, שנזדווג עמה כאשר בנה שלמה בית המקדש למטה^[יב], ואז נתעטר הקדוש ברוך הוא בכתריו כחתן בכלה, כמו שכתוב: **"צִאֲנָה וְרֵאֲיָנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ שְׁלֹמֹה וְגוֹ"** (שיר השירים ג, יא).

בספר אגדה מפרש קול התור על המלכות

ובספר האגדות יאמר, קול התור, זו תורה שבעל פה, שתורה שבכתב נקראת תורה סתם, תורה שבעל פה נקראת תור, כמו שכתוב: ויקר ויקרא, זה מורה שלמות, וזה לא כן, ואני פירשתי כמו שנזכר, וכך הוא.

הכלה מרמז על המלכות ומשה מרמז על ז"א

בא וראה, כאשר ירדה השכינה למשכן, כתוב: **"כְּלֹת מֹשֶׁה"** (במדבר ז, א), חסר וא"ו, כלת משה בודאי, וזה נתבאר, אבל סוד הדבר, כלת משה זו כנסת ישראל, והכל ענין אחד, ועל מלך העליון נאמר^[יג].

המלכות קראה למשה ליכנס וקול התור שהוא ז"א דבר אליו

כיון שהוקם המשכן, עמד משה מבחוץ, שאמר אין ראוי ליכנס אלא ברשות, מיד **"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה"**, מי היה הקורא, זו היא שהבית שלה הוא, זו היא הכלה שכל הבית ברשותה הוא, **"וַיִּדְבֵר ה' אֵלָיו"**, מדרגה ההיא שנקראת קול^[יד], מקום ההוא שנאחז בו משה.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלד ע"ב

בכל מקום ויקרא הוא לקיימו ולקשרו בשרשו

רבי אבא אמר: **"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה"**, בא וראה, בכל מקום הקריאה על קיום הדבר היא באה, כמו שביארנו בהכתוב: **"וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו"** (בראשית מט, א), מה הקריאה שם, אלא

וזהו הזוהר

המקדש נתעלתה השכינה על עולם האצילות עולם החכמה שנקרא תייר על שם כח הראות שבעין, ככתוב: **"הֶחֱכַם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ"** (קהלת ביד). **יג.** היינו ספירת המלכות שורש השכינה הקדושה השוכנת במשכן ונקראת כלת משה לפי ששרש משה הוא בספירת תפארת **יד.** היינו ספירת התפארת.

ז. היינו עולם המלכות. ח. דורש משמעות הזמיר מלשון לזמר עריצים. ט. היינו השבעים שרים שלמעלה. י. פירוש שכאשר הוקם המשכן נגזר כן למעלה למעט ממשלתם. יא. מרמז על השכינה הקדושה שנקראת לבנה, שבעבור זה אמרו פני יהושע כפני הלבנה. יב. פירוש שעל ידי בנין בית

שהקריאה בשביל קיום מקומותם להיותם קיימים למעלה ולמטה, כדמיון זה כתוב: **"וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נּוֹן יְהוֹשֻׁעַ"** (במדבר יג, טז), שיתקיים מקומו במקום שנצרך, ולקשרו שם, וכן **"וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב"** (בראשית כה, כו), **"וַיִּקְרָא לוֹ אֶל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל"** (שם לג, כ), שהקדוש ברוך הוא הקים אותו למקום זה בשם הזה.

גם לה' שייך לתת קיום וחוזק שמראים שהכל תלוי בו

ואם תשאל שכתוב: **"וַיִּקְרָאוּ אֶל אֱלֹהִים"** (יונה ג, ח), **"קָרָאתִי מִצְרָה לִי אֵל ה'"** (שם ב, ג), כך הוא בודאי, אותה הקריאה לקשר ולקיים הקיום שלמעלה, ומה היא הקריאה, סדור השבח של רבון העולמים, שכל הבקשות שמבקשים מלפני רבון העולמים, מראין על התקיימותו ועוזו, שנראה מהן שבו תולה הכל, ולא במקום אחר, כדמיון זה: **"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה"**, למען יתקיים בקיומו.

חסר היה למשה לשלמותו אשתו שפירש ממנה

אמר רבי יצחק, אל"ף של ויקרא למה היא קטנה, אמר לו על שנתקיים משה בשלמות ולא בכל, שהרי נפרש מאשתו.

הקריאה היתה מן המלכות שנקראת קטנה

בספרי הקדמונים אמרו בזה טעם לשבח, ואנו כך למדנו, מי שנתעלה למעלה, צריך להיות מקושר למעלה וגם למטה^[טז], ואז הוא בשלמות, עוד טעם על אל"ף קטנה, שממקום קטון היתה הקריאה^[טז], קטון שהוא גדול בהתחברותו עם מה שלמעלה. זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלט ע"א

אל"ף זעירא לפי שהיה בחוץ לארץ ובמשכן

פתח העלם ההוא ואמר, **"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה"**, מפני מה כאן אל"ף קטנה, לפי שקריאה זו לא היתה בשלמות, מה הטעם, שהרי לא היה אלא במשכן ובארץ אחרת, לפי ששלמות אינה נמצאת אלא בארץ הקדושה.

ועוד לפי שהיה קריאה של השכינה

ועוד שכאן קריאת השכינה בחינת נקבה, **"אָדָם שֵׁת אָנוּשׁ"** (דברי הימים א' א, א), שם אדם בשלמות של זכר ונקבה [נכתב אל"ף גדולה], ובא וראה סוף המקרא: **"וַיִּדְבַר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לְאֹמֶר"**^[יז], לפיכך האל"ף קטנה.

עוד טעם לפי שהמלך העליון ירד לשרות למטה בבית עבדו

עוד טעם על אל"ף קטנה, משל למלך שהיה יושב על כסאו, וכתר מלכות עליו, אז נקרא מלך עליון, כאשר יורד והולך לבית עבדו, מלך קטן נקרא, כך הקדוש ברוך הוא, כל זמן שהוא למעלה על הכל, מלך עליון נקרא, כיון שיורד ממדורו למטה, מלך הוא, אבל אינו עליון כבתחלה, לפיכך האל"ף קטנה.

זיו הזוהר

קטנה כאשר היא כלי הזדוגות עם עלמא דרכורא. יז. פירוש שמוח מוכח שהקריאה בתחילה לא היתה מהשם הוי"ה שהיא ספירת התפארת אלא מן מלכות.

טו. פירוש גם בזיוג גשמי, ואפשר לומר כוונתו שלולא שדרש מעצמו הקל וחומר, שהקדוש ברוך הוא היה עליו גומר, לא היה נקטן אצלו האומר, ודי למבין. טז. היינו מעולם המלכות שנקראת נקודה

השכינה נקראת אוהל מועד לפי שבה תלויים כל הזמנים

"וַיִּקְרָא", כך למדנו, הזמינו להיכלו, "מֵאֵהָל מוֹעֵד", מהו אהל מועד, אהל שבו תלויים מועד וחג ושבת למנות^[יח], כמו שכתוב: "וְהָיָה לְאֹתָת וּלְמוֹעֲדִים", ובו שורה החשבון למנות, ומי הוא, זו הלבנה, כמו שכתוב: "אֵהָל בַּל יִצְעַן בַּל יִסַּע יִתְדָתָיו לְנֹצַח" (ישעיהו לג, כ).

לאמר היינו שניתן רשות לגלות הדבר

"לְאֹמֵר", מהו "לְאֹמֵר", בשביל לגלות, מה שהוא נסתר בפנים, ובכל מקום "לְאֹמֵר" כמו שכתוב: "וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לְאֹמֵר", היינו שנתנה רשות לגלות, לפי שיצאה פקידה להלבנה ענין ההוא, מן המקום שהוא שורש משה. ^[יט]

"וַיִּדְבֹר ה'", למעלה, "אֶל מֹשֶׁה", באמצע, "לְאֹמֵר", בהאחרית, זהו המקום שנתנה רשות לגלות^[יט].

ומזכי הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"

וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצוננו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם
לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי
מדרשות

התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת
הקונטרס ולחלקם בעירו,
או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב
לאلف מחלקים בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784